

Nieuwsbrief van en voor de Blauwe Engelen

Van de redactie...

Wat deden de Blauwe Engelen zoal de afgelopen weken? Om te beginnen werden de diensten op straat aangepast.

Tot april volgend jaar staan we alleen op vrijdag en zaterdag én alleen als het weer het toelaat op het Stationsplein. Op ons eigen busbord staat ook de nieuwe 'dienstregeling'. Op zondagen nog maar 1 busje. Op de 11e van de 11e

assisteerden wij de Oeteldonse Club bij de organisatie van het Pleintjesfeest voor de jeugd. Ook De dag van de Mantelzorg deed een - laat -

beroep op ons. Gelukkig meldden zich nog een groot aantal Blauwe Engelen op de noodoproep van Martin. Verder waren we aanwezig bij de intocht van Sint Nicolaas en deelden we voor een actie van de gemeente 's-Hertogenbosch weer zadeldekjes uit. En natuurlijk stonden we zeer uitgebreid op de Margriet Winterfair. In de Nieuwsbrief de kijk van zowel een dame als een heer op dit gigantische gebeuren in de Brabantshallen. In de bakfietsen en in de busjes liggen nieuwe evenementen-ladders zodat bezoekers kunnen zien wanneer ze terug moeten komen naar onze mooie stad!

Dag van de mantelzorg

door Huub Peltzer en Huub van der Waerden

Op 10 november jl. waren wij met 11 blauwe engelen aanwezig tijdens de dag van de Mantelzorg. In Congrescentrum "1931" Brabantshallen werden zo'n 600 mantelzorgers verwacht om voor al hun goede werk eens flink verwend te worden. Om 16.15 uur kregen wij een prima uitleg van Conny Hendricks van wat er die middag/avond allemaal op de agenda stond en welke taken wij als Blauwe Engelen hadden.

De gasten werden vanaf 17.30 uur verwacht en bij binnenkomst werden zij onder luisterend naar de mooie zang van het Binnendieze-koor door de Blauwe Engelen begeleid naar de garderobe en vervolgens naar de ontvangstruimte waar zij onder het genot van een heerlijk

kopje koffie of aperitief alvast wat in de stemming konden komen. Daar stonden de Duketown Barbershop Singers prachtig te zingen. Gelukkig was de ruimte zo groot dat de koren geen last van elkaar hadden.

In een van de hoeken van de ontvangstruimte was een fotostudio ingericht waar de gasten zich konden laten vereeuwigen. De foto's zouden later op de website van "Divers" te zien zijn.

Als men er behoefte aan had om zijn of haar verhaal te vertellen werd in een ander deel van de ontvangstruimte een korte video-opname gemaakt.

Rond 18.15 uur werden de deuren van de zaal geopend waar een prachtig buffet stond opgesteld. Na uitreiking van de gadgets door ons, begeleidden wij de gasten naar de tafels.

De "Menu-Meneeren", die de avond aan elkaar praatten, gaven aan dat per tafel de gasten naar het buffet konden op aanwijzing van de blauwe engelen. Het buffet was uitstekend verzorgd. Ook stonden er op tafel al flessen wijn en water klaar. Tijdens het diner waren er nog verschillende optredens. Na een heerlijk toetjesbuffet was er nog een prachtig optreden van drumfanfare Amantius uit Den Bosch, waarna de gasten nog wat gezellig konden napraten en borrelen.

Bij vertrek verzochten wij de mantelzorgers een korte enquête in te vullen en met een heerlijke "chocolade-zoen" vertrokken ze huiswaarts.

Uit de reacties die we kregen bleek dat iedereen zeer tevreden was over deze avond en zich goed had vermaakt. Een puntje was wel dat de muziek soms wat hard was waardoor een gesprek moeilijk ging.

Wij, als Blauwe Engelen, hebben een prachtige avond gehad en vonden het fijn dat we hieraan mochten meewerken. Een prima georganiseerde dag waar ook wij niets te kort kwamen.

QUOTE VAN DE MAAND over de bezoekers van de Margriet Winterfair: **"98 % zijn vrouwen. En die andere 2%, dat zijn pakezels!"**

Margriet Winterfair *opgetekend door Tineke van Rijn en Leo van Wijnen*

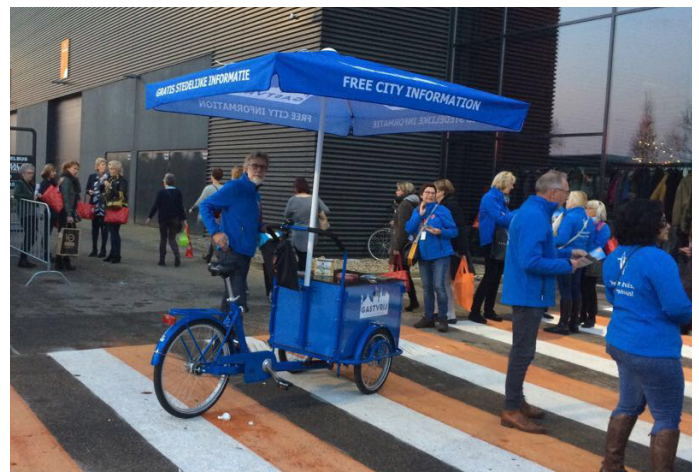
Van 17 t/m 23 november vond de Margriet Winterfair voor het eerst plaats in de Brabant Hallen. Wij als Blauwe Engelen konden ons inroosteren om als gastheer/gastvrouw op de fair aanwezig te zijn.

De eerste fairdag was op vrijdag 17 november. Tijdens de briefing door Martin werd duidelijk wat

onze taak zou zijn. Samen met Lou en Hanneke werd ik ingedeeld 'op het station'. Met de pendelbus vanaf de Brabant Hallen reden we naar het station. De bakfiets werd daar neergezet en onze taak was het om ons, zoals gewoonlijk, gastvrij op te stellen en mensen de weg te wijzen naar de pendelbussen die vanaf het station naar de Brabant Hallen reden. Vanuit het station kwam een tsunami van dames vanaf de roltrap richting bakfiets. Ik keek mijn ogen uit. Wat een drukte! Sommige wilden in onze hop on-hop off bus stappen omdat ze dachten dat dit de pendelbus was! Dames... hier kunnen maar 8 personen tegelijk in.....

Martin kwam langs om te kijken hoe alles verliep en zag al gauw dat 3 Blauwe Engelen op deze plek te veel was, de NS had namelijk ook al mensen ingezet met 'wegwijzer borden'.

Ik werd ingezet bij de ingang van de Brabant Hallen omdat het daar 'nogal druk' was. En dat was het zeker. Uit de bussen kwamen de bezoekers in groten getale, mét en zonder boodschappenwagentje, naar de ingang

waar wij plattegrondjes van de beurs uitdeelden. Inmiddels liep het verkeer richting Brabant Hallen helemaal vast. Een dame kwam naar mij toe; zij was met een bus van de Oad gekomen en stond nu al een half uur te wachten op een andere bus van Oad, die in het verkeer vaststond. De toegangskaarten voor de Winterfair lagen nu juist in die bus. En wat doe je dan als Blauwe Engel? Je schakelt een reddende engel in. Edward reed op zijn scooter tussen al het verkeer door richting Oad

bus en haalde de kaartjes op. In de tussentijd vertelde de vrouw me dat ze met de Oad bus uit Eindhoven kwam en er bijna twee uur over gedaan had om bij de Brabant Hallen te komen. Ze ging nooit meer naar de Margriet Winterfair! Toen ik zei dat ze ook met de trein had kunnen komen en de pendelbus, die elke 5 minuten reed, had kunnen nemen, keek ze me aan alsof ze het in Keulen hoorde donderen. Ze moest toegeven dat ze hier niet aan gedacht had en dan toch misschien wel een volgende keer terug zou komen ...met de trein...

Op een paar andere dagen was ik ook op de fair aanwezig. In de ontvangsthall heetten wij de bezoekers hartelijk welkom, deelden plattegrondjes uit en beantwoordden vragen. Bij de grote plattegronden stonden ook Blauwe Engelen. Veel dames kwamen daar met vragen. De gebruikelijke vragen natuurlijk zoals: Waar is het toilet? Waar kan ik roken? Maar ook: Welke hal heb ik al gehad? Ik heb een jurkje gekocht en dat kom ik nu ophalen, weet u waar ik die stand kan vinden? Ik zoek de stand met tandpasta, waar is die? De naam van de tandpasta begint met een R....Blijkt het om Elmex tandpasta te gaan....Of men liet een foto zien van een stand, zonder standnummer, waar een vriendin stond te wachten....Waar kan ik deze stand vinden? Tja.... Er waren ook verschillende optredens waar wij even

konden kijken o.a. van Roel van Velzen, Brownie Dutch, Roxanne Hazes en de ex leadzanger van Spandau ballet, Tony Hadley.

De laatste dag van de fair, donderdag de 23e, stond een optreden van Nick en Simon op het programma. Vrouwen

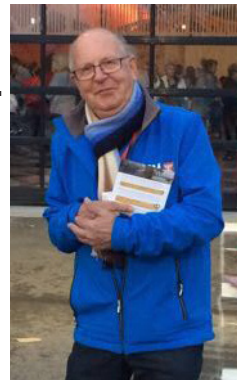
kwamen speciaal deze laatste dag om dit optreden te zien. Maar helaas... Nick was ziek en het optreden ging niet door. Vele dames waren teleurgesteld. Huub van de Waerden stelde nog voor om de plaats van Nick in te nemen, hij had dan niet 'the looks' maar bij stem was ie zeker!

Er hing een hele leuke, gezellige sfeer. Er werd niet gemopperd over het verkeer dat vaststond omdat het 'verkeersprobleem' van de eerste dag, de volgende dag al opgelost was, door meer toegangswegen open te stellen en iedereen kreeg bij vertrek een fles sap, een Libelle en Margriet mee naar huis.

Wij als Blauwe Engelen voelden ons zeer gewaardeerd door alle complimenten die we kregen van zowel bezoekers als van de mensen van Margriet. Na een dankwoord van de eindredactrice werd aan Martin een stenen gouden engel overhandigd en kregen wij allemaal een flesje met pepermuntjes en een bedankkaartje. Het was een super leuke tijd, samen met de Blauwe Engelen, op de Margriet Winterfair. Volgend jaar ben ik zeker weer van de partij!

Tineke van Rijn

Toen ik hoorde dat deze beurs naar de Brabant Hallen kwam dacht ik: Dat wil ik wel eens zien. De algemene opmerking die ik te horen kreeg was: Wat moet je daar nu als man tussen al die vrouwen? Waarop ik antwoordde dat die paar mannen(die meegaan) opgevangen moeten worden.

Vrijdag, de eerste dag, begon voor mij al lekker. Ik kon onze Blauwe-Engelen-briefing niet vinden. Eerst op de fiets al de ingangen gehad en toen maar de personeelsingang in.

Na een half uur waarbij ik de keuken, 3 garderobes, de vipruimte, diverse hallen en de infobalie heb gehad, liep ik gelukkig Martin tegen het lijf en die zei: 'Rechtdoor dan linksaf. Ik kom zo.' Alleen hij vergat even te zeggen dat er op de deur "geen toegang" stond en dat de boel was afgeplakt. Ik ben er toch maar naar binnen gegaan. Eerst even de beurs verkennen. Nu maar eens kijken hoeveel mannen er lopen. Op heel de middag denk ik 9. Toen ben ik maar eens op gaan letten of er voor mannen nog een stand of iets dergelijks was die mijn interesse zou kunnen wekken. Ik moet zeggen dat behalve het gratis proeven van alcoholhoudende drankjes en wat andere versnaperingen er weinig te beleven viel voor het mannelijk geslacht.

Maar goed, ik worstelde me manmoedig door al die vrouwen heen, die mij totaal niet zagen en dus niks aan mij vroegen. Ja eentje die vroeg of ik een Blauwe Engel was

en wat dat inhield. Ik blij, ik begon te vertellen wat het inhield; Bleek het een collega te zijn. Haha. We waagden nog een poging om flyers of plattegrondjes uit te delen aan het eind van de middag. Maar we hebben we heel veel vermoeide maar voldane vrouwen met heel veel tassen gezien die

zich snel naar de bussen spoedden. Maar gelukkig werd onze taak steeds duidelijker. Bij de overzichtsbornen waren er veel vrouwen die de weg kwijt waren. Aan hen hebben we info verstrekt en daar doen we het voor. Ook over allerlei andere zaken. Het was al met al een hele bijzondere ervaring.
Leo van Wijnen

Pleintjesfeest op 11/11

Intocht Sint Nicolaas op 19/11

Actie: Kom verder op 01/12

Even voorstellen...

Hallo alle collegae vrijwilligers van Gastvrij 's Hertogenbosch. Een aantal van jullie ken ik nog van vorig jaar als vrijwilliger Bosch 500. Ik heb ook al kennis kunnen maken met een aantal nieuwe vrijwilligers, want sinds begin augustus voer ik in overleg met de organisatie de kennismakingsgesprekken met nieuwe vrijwilligers.

Ik ben **José Jehoel**. Woon, met een korte onderbreking, sinds 1982 in 's-Hertogenbosch. Ik ben geboren in "den Elshout", een klein kerkdorp dat tegenwoordig onder de gemeente Heusden valt.

Ik heb de opleiding fysiotherapie op de Vliert gedaan en later de opleiding Management Zorg en Welzijn in Breda afgerond. Ik heb gewerkt in de kinder-/revalidatiecentra in Eindhoven, Tilburg, Breda en 's Hertogenbosch. Met het bereiken van mijn pensioengerechtigde leeftijd ben ik gaan werken als jongeren-coach bij Humanitas.

Naast vele cursussen Kunstgeschiedenis heb ik ook Boschlogie 1 en 2 gevolgd. Toen kwam Jeroen Bosch 500 in beeld. Dat kon niet doorgaan zonder dat ik erbij was, vond ik. Destijds heb ik ook de kennismakingsgesprekken gevoerd samen met Ster in Uitvoering. Vandaar deze de stap naar de Blauwe Engel.

Samen met mijn partner heb ik 5 kinderen en 5 kleinkinderen. Ze wonen niet allemaal in de buurt. Onlangs zijn we onze zoon en zijn gezin op gaan zoeken in Taipei. Verder ben ik

zeer regelmatig oppasoma van de twee jongste kinderen in Amersfoort. Samen met mijn partner zijn we erg betrokken bij ons cultureel erfgoed, ook buiten 's-Hertogenbosch. Een dag per week wandel ik met mijn wandelmaatje. Kortom heel veel leuke dingen.

Wat heb ik met 's-Hertogenbosch? Het voelt als thuiskomen. Ik heb het al even aangetipt, in 's-Hertogenbosch de opleiding fysiotherapie gevolgd op lokatie de Vliert. Als kind gingen wij met moeder naar de stad voor de nodige aankopen. Die dag werd altijd afgesloten met een ijsje van de IJsvogel. Ook heb ik in de maand mei lopend vanuit Elshout de St. Jan bezocht, waarna de chocolade bol niet achter kon blijven. Mijn eerste tocht op de Binnendieze kan ik me nog goed herinneren, toen werd er nog geboomd. Terrasjes, schouwburg, jazz in Duketown, Boulevard, Verkadefabriek, restaurantjes en winkelen.....je raakt vergroeid met de stad.

Er is veel waardering voor alle vrijwilligers die als Blauwe Engel het visitekaartje van 's-Hertogenbosch zijn. Het is dan ook een hele mooie taak om met elke nieuwe vrijwilliger een gesprek te mogen voeren om af te tasten of beider verwachtingen matchen met elkaar. Ik ben trots op de stad en trots op elke vrijwilliger die ieder op hun eigen manier een steentje bijdragen om 's-Hertogenbosch nog gastvrijer te maken. **Chapeau!**